

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/330/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513216792
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7513216792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, korešpondenčná adresa na doručovanie: Košice, Hlavná 62, zastúpeného advokátom Mgr. Daliborom Tverďákom, so sídlom Krmanova 1, Košice, proti žalovanému: I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, zastúpenému a.k. AZARIOVÁ&RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice, o zaplatenie 1.826,25 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 14C/80/2014-140 z 25.2.2016 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi proti neúspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom č.k. 14C/80/2014-140 zo dňa 25. februára 2016 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.826,25 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.826,25 € od 12.1.2012 až do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 109,50 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia žalovanej sumy z titulu regresnej pohľadávky. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 420 ods. 1, 427 ods. 1,2 Obč. zák. spolu s § 10 ods. 1 a § 12 od. 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. a § 66 ods. 2 písm. a/,d/ zákona č. 8/2009 Z.z. a na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že nárok žalobcu je jednoznačne preukázaný, a preto v súlade s príslušnými ustanoveniami zaviazal odporcu na zaplatenie uplatňovanej pohľadávky. Dôvodil, že dňa 15.9.2011 žalovaný spôsobil s motorovým vozidlom typu Škoda Fábria, EČ: KS XXXCJ dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Citroen C4 EČ: PO XXXCK poškodeného B. B.. Z priestupkového spisu č. ORPZ-KE-00/1-P-1232/2011 vyplýva, že bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zákona o priestupkoch, a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 450 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 26 mesiacov. Vozidlo, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená, bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu a prevádzkovateľkou vozidla bola matka žalovaného.

Na motorovom vozidle B. B. žalovaný spôsobil škodu vo výške 1.826,25 €. Celkovú výšku predmetnej škody žalovaný namietal, avšak tu súd prvej inštancie poukázal na to, že nárok na náhradu poistného plnenia nie je nárokom na náhradu škody (viď rozhodnutie NS SR 4 Cdo 284/2010). Z priestupkového spisu je zrejmé, že žalovaný z miesta nehody ušiel a neohlásil dopravnú nehodu policajnému orgánu, teda nesplnil si svoju zákonnú povinnosť, ktorú mu ukladá ust. § 66 ods. 2 písm. a/, d/, i/ s poukazom

na § 137 ods. 2 písm. c/ zák.č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke a bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zák.č.372/1990 Zb. o priestupkoch. Výpoveď svedkyne A. súd vyhodnotil ako účelovú, keďže ide o matku žalovaného. S ohľadom na vyššie uvedené v súlade s ust. § 12 ods. 2 písm. f/ zák.č.381/2001 Z.z., si navrhovateľ môže od odporcu ako od poisteného uplatňovať náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu spôsobenej škody. Z oznámenia o poistnom plnení (č.l. 109) je zrejmé, že žalobca vyplatil poistné plnenie dňa 5.10.2011 poškodenému B. B. vo výške 1.826,25 €, na úhradu ktorej súd zaviazal žalovaného.

Súčasne žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, ktorých výška je v súlade s vyhl.č. 87/1995 Z.z.

O trovách konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh vo výške 109,50 € súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko žalobca bol v konaní úspešný zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h/, podľa § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p.. Dôvodil, že bol vodičom motorového vozidla Škoda Fábria EČ: KS XXX CJ a vinníkom dopravnej nehody zo dňa 15.9.2001, ale vlastníkom vozidla, a teda poistníkom aj poisteným bola jeho matka. Žalovaný nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu voči žalobcovi. Citujúc ust. § 12 ods. 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. poukázal na to, že nárok uplatnený v tomto konaní nie je nárokom na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu kto škodu spôsobil, ale ide o osobitný (originálny) nárok poisťovateľa vyplývajúci z poistného vzťahu založeného poistnou zmluvou. Podľa názoru žalobcu regres možno uplatniť iba voči zmluvnej strane, ktorou je poistník alebo voči poistenému, ktorému vyplývajú z poistnej zmluvy určité práva a povinnosti. Ďalej dôvodil, že názor, v zmysle ktorého ust. § 12 ods. 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. sa vzťahuje aj na vodiča, je podľa žalobcu založený na príliš extenzívnom výklade daného ustanovenia, ktorý popiera tak podstatu záväzkového vzťahu založeného poistnou zmluvou. Zároveň príliš extenzívny výklad bez rešpektovania určitých všeobecných pravidiel je v rozpore s ústavnokonformným výkladom (poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu PL ÚS 9/64). Žalobca má za to, že je potrebné rozlišovať nárok na náhradu škody, ktorý má poisťovňa, resp. žalobca voči vinníkovi nehody, ktorý nie je poistníkom ani poisteným (kde nie je žiaden zmluvný vzťah) a nárok na regresné plnenie, tzv. postih voči poistenému alebo poistníkovi, kde tento nárok vyplýva priamo zo záväzkového vzťahu. Podľa žalovaného si mal žalobca voči žalovanému uplatňovať nárok ako právo na náhradu škody alebo iné obdobné právo podľa ust. § 827 Obč. zák., a to v zmysle § 420 alebo 427 OZ.

Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, vychádzajúc z toho, že sa jedná o nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že v deň škodovej udalosti, t.j. 15.9.2011 sa žalobca o škodovej udalosti dozvedel, ako aj o tom, kto ju spôsobil a nárok si uplatnil na súde až dňa 4.10.2013, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty stanovenej v § 106 Obč. zák.. Zároveň vyjadril, že rozlišovanie regresu od práva na náhradu škody je veľmi dôležité práve z hľadiska plynutia premlčacích lehôt, keď poukázal na judikatúru vzťahujúcu sa na plynutie premlčacej lehoty vo vzťahu k regresu uplatnenému podľa § 12 ods. 1 a 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení (rozhodnutie NS SR 4Cdo/284/2010 alebo judikáty R 36/1980, R 34/2013), v zmysle ktorej sa toto právo premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

Zároveň podľa názoru žalovaného konanie a rozhodovanie prvoinštančného súdu malo ďalšiu vadu, nakoľko sa súd nevysporiadal s otázkou výšky nároku žalobcu. Žalovaný má za to, že bolo potrebné uplatniť § 450 Obč. zák., t.j. žiadal, aby súd využil moderačné právo a náhradu škody primerane znížil. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo 87/2007 a vyjadril názor, že boli dané v tomto prípade dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže v čase dopravnej nehody bol žalovaný študentom, mal vodičské oprávnenie iba krátko, v čase nehody bola slabšia viditeľnosť, poškodené vozidlo bolo sivej farby, nestálo na parkovacom mieste, ale iba na okraji vozovky, ktorá bola úzka a žalovaný nikdy nepopieral poistnú udalosť. Z miesta nehody odišiel z dôvodu paniky, strachu a privolaní matky a následne sa na miesto nehody vrátil.

V súlade s ust. § 238 ods. 3 O.s.p. žalovaný žiadal odvolací súd, aby v prípade ak sa nestotožní s jeho argumentáciou a právnym posúdením nároku žalobcu a potvrdí rozsudok prvostupňového súdu, pripustil možnosť dovolania voči svojmu rozhodnutiu, nakoľko podľa jeho názoru sa jedná o otázku po právnej stránke zásadného významu, ktorá môže mať vplyv aj na riešenie ďalších podobných škodových udalostí .

Žalovaný si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 215,78 € a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania alebo aby zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca tak, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť, zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Podľa žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a neexistuje žiaden právny alebo logický rozpor v odôvodnení rozsudku, pričom zdôraznil, že si uplatňuje voči žalovanému regresný nárok podľa ust. § 12 ods.2 písm.f/ zák. č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého má poisťovateľ proti poistenému, ktorý nie je poistníkom nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil. V nadväznosti na uvedené poukázal na znenie § 2 písm.f/ zák. č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého poisteným je ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. Následne citoval § 4 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Na základe uvedeného má žalobca za to, že poisteným je teda každý vodič motorového vozidla, ku ktorému bola uzatvorená zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto s odkazom na § 12 ods.2 písm.f/ Zákona o PZP je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného, ktorý spôsobil ako vodič motorového vozidla poisteného z poistného zmluvného poistenia dopravnú nehodu dňa 15.9.2012. K vznesenej námietke premlčania žalobca poukázal na to, že uplatnený nárok nie je nárokom na náhradu škody, ale ide o osobitný originálny nárok poisťovateľa vyplývajúci z poistného vzťahu, na ktorý sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota v zmysle § 101 Oz, preto nárok nebol premlčaný a žaloba bola doručená včas. Poistné plnenie vyplatil vo výške 1.826,25 € dňa 6.10.2011, preto prvýkrát mohol byť nárok uplatnený dňa 7.10.2011 a návrh bol doručený súdu počas plynutia trojročnej zákonnej premlčacej lehoty (4.10.2013).

Tá istá argumentácia platí aj vo vzťahu k moderačnému právu súdu, keďže sa nejedná o plnenie z titulu náhrady škody, ale o vyššie uvedený regres, pričom moderačné právo v tomto prípade neprichádza do úvahy (prichádzalo by do úvahy iba pri plnení z titulu náhrady škody). Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

5. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. (t.j. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav) podľa § 205 ods. 2 písm.a/ O.s.p, konanie má inú vadu , ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 205 ods. 2 písm.b/ O.s.p a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda podľa § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016), ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 písm. b/,d/,h/ CSP (účinného od 1.7.2016).

6. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ až h/ O.s.p. (podľa písm. h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav). Vadami konania podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods. 1 O.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní, pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch činnosti súdu, ku ktorým došlo počas konania a v súvislosti s rozhodovaním. Spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady však nie sú sami osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Nová úprava (CSP) prepracovala odvolacie dôvody v dôsledku zmeny koncepcie civilného procesu, pričom v základných rysoch bola prebratá predchádzajúca úprava, došlo však k jej forulačnej úprave.

Dôvodmi odvolania podľa Civilného sporového poriadku môžu byť vady konania, ako aj vady rozhodnutia v zmysle ust. § 365 ods.1 písm a),b),c),d) CSP ktorý zahŕňa odlišne rozšpecifikované a formulačne upravené dôvody obsiahnuté v § 205 ods.2 písm.a/,b/ O.s.p..

V zmysle Civilného sporového poriadku odvolanie možno okrem iného odôvodniť tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl.46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl.48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

Rovnako dôvod odvolania môže spočívať v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto prípade ide o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP). Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody.

6. Žalovaný podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

7. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je rozsudok vecne správny.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods.2 písm.a/ ani b/ O.s.p. nie sú dané, pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne vady uvedené v § 221 ods.1 písm.a/ až h/ O.s.p ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods.1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania (teda aj námietok žalovaného, na ktoré žalovaný opakovane poukazoval aj v odvolaní). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, odkazuje naň a na zdôraznenie správnosti doplnia nasledovné:

15. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že sa v tomto prípade jednalo o plnenie v súvislosti s dopravnou nehodou, nakoľko podľa ust. § 64 ods.2 písm.a/, c/ zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa ods.3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods.6, alebo ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

16. Spornou ostala (aj v kontexte odvolacích námietok žalovaného) otázka právneho posúdenia uplatneného nároku v súvislosti s výkladom ust. § 12 ods.2 písm.f/ zák. č. 381/2001 Z.z. a na to nadväzujúce posúdenie plynutia premlčacej lehoty, resp. výšky uplatneného nároku.

17. Podľa § 66 ods.2 písm. a/, d/ cit.zák. účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci alebo po ohlásení dopravnej nehody.

18. Podľa ust. § 12 ods.2 písm.f/ zák. č. 381/2001 Z.z. má poisťovateľ proti poistenému, ktorý nie je poistníkom nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu, že porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou.

19. Podľa ust. § 2 písm.f/ cit.zák. poisteným je ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

20. Podľa ust. § 4 ods.1 cit.zák. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

21. V zmysle citovaného ust. § 4 ods.1 v spojitosti s § 2 písm.f/ zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla treba za poistenú považovať každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; nie je pritom rozhodujúce, či ide o zodpovednosť objektívnu alebo na základe zavinenia.

22. Ustanovenie § 12 ods.2 uvedeného zákona treba interpretovať tak, že poisťovňa má nárok na náhradu poistného plnenia nielen proti poistníkovi, ale proti vodičovi motorového vozidla, ktorý za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia (rozsudok NS SR z 31.augusta 2010 sp.zn. 4 Cdo/54/2009, R 32/2014).

23. S poukazom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo publikované v Zbierke Stanovísk a Rozhodnutí odvolací súd má za to, že táto otázka bola ustálenou judikatúrou už vyriešená a je preto nedôvodná námietka žalovaného o tom, že voči nemu ako vodičovi, ktorý spôsobil dopravnú nehodu avšak nebol vlastníkom vozidla a poistníkom, nemá žalobca možnosť uplatňovať regresný nárok v zmysle ust. § 12 ods.2 zákona o PZP. Jedná sa o originálny nárok vyplývajúci z uvedeného ustanovenia a preto nemožno akceptovať názor žalovaného o tom, že si mal žalobca uplatňovať nárok titulom náhrady škody.

24. V súlade s uvedeným odvolací súd vyhodnotil ak nedôvodnú aj vznesenú námietku premlčania a odvoláciu námietku týkajúcu sa moderačného práva súdu, nakoľko pri týchto námietkach žalovaný vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu ako nároku z náhrady škody. V danom prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody, preto nie je možné aplikovať ust. § 106 OZ, ale pri posudzovaní regresného nároku je potrebné aplikovať trojročnú lehotu, ktorá začína plynúť odo dňa

vyplatenia poistného plnenia poškodenému, v súlade s ust. § 12 ods.4 cit.zák., v zmysle ktorého právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa ods.1 alebo 2 sa premlčí do 3 rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Preto v danom prípade nárok bol uplatnený včas, v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote. Obdobne nie je možné použiť moderačné právo, nakoľko toto sa vzťahuje na prípady uplatnenia nároku titulom náhrady škody, ale nie je možné uplatniť toto moderačné právo pri aplikácii príslušného ust. § 12 ods.2 zák. č. 381/2001 Z.z., t.j. nie je možné uplatniť moderačné právo pri uplatnení regresného nároku.

25. Súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. §191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a ani v odvolacom konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by spochybnili vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Odvolací súd teda dospel k záveru, že postupu prvoinštančného súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vrátane výroku o trovách konania v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O nároku na náhradu odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a podľa § 262 ods.1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. Žalovaný v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Odvolací súd nevyhovел návrhu žalovaného aby pripustil dovolanie voči svojmu rozhodnutiu, nakoľko rozhodoval za účinnosti zák.č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ktorý obsahuje úplne odlišnú úpravu prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (tak ako je to uvedené v poučení tohto rozsudku), pričom upúšťa od prípustnosti dovolania založenej rozhodnutím odvolacieho súdu, t.j. neumožňuje odvolaciemu súdu rozhodovať o tejto otázke.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).